

LO CATALANISTA

DIARI NO POLÍTICH

NÚM. 31 BARCELONA.—DILLUNS 15 DE NOVEMBRE DE 1880. PAG 237

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ.—Llibreria de Teixidó y Parera, carrer del Pi, 6.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.— Barcelona, un mes 5 rals | Fora, un trimestre, 20 | Estranger, (unió postal) trimestre, 40.

SANTS DEL DIA.—Sants Eugeni y Leopoldo.—QUARANTA HORAS.—Iglesia de Santa María del Pi.

Espectacles.

TEATRO PRINCIPAL.—Funció pera avuy, 14 d' abono, par.—Dia de Moda.—Lo aplaudit juguet cómich en 3 actes, titulat, 33.333 rals y 33 céntimos por dia y lo aplaudit ball, La contrabandista de Rumbó.—Entrada una pesseta.—A las 8.

GRAN TEATRO DEL LICEO.—Avuy, 24 d' abono, par.—El registro de la policía.—Entrada 3 rals; quint pis 2.—A las 8.

TEATRO DEL CIRCO.—Avuy, á benefici del públich.—Grandiosa funció, la sarsuela en 3 actes, Los dioses del Olimpo y la d' espectáculo en 3 actes y 11 quadros, Sueños de oro.—A las 7.—Entrada 2 rals, assientos fixos, un ral.

Demá, Pepe-Hillo.

TEATRO ROMEA.—Societat García Parreño.—Funció pera avuy, la comedia catalana en 3 actes, La casa tranquila y la pessa, Lo ret de la Sila.—En los intermedis del segon al tercer acte, la brillant Banda d' inginyers executarà las mes novas y escollidas pessas de son repertori que 's anuncia per cartells.—Entrada á localitats, 3 rals; id. al segon pis, 2.—A las 8.

Demá, dimars Teatro Catalá.—Tercera representació de la aplaudidíssima comedia de don Frederich Soler (Pitarra), Lo dir de la gent.—Se despatxa en contaduría.

EXPOSICIÓ ZOOLOGICA BARCELONESA, situada en la Plassa de Junqueras.—Estará oberta al públich tots los dias desde las 10 del dematí fins las 6 de la tarde. Preus d' entrada 2 rals; dias de Moda 4.—Abonos de 20 funcions al preu de 20 rals cada un.

SKATIN RING en lo teatro del Bon Retiro.—De 2 á 5 y de 8 á 11 sessió de patins.—Entrada 2 rals.

Reclams

DIARI DE LAS SESSIONS DEL

PRIMER CONGRÉS CATALANISTA

Ha sortit lo TERCER QUADERN, que conté la sessió tercera, celebrada en lo Teatro del Tivoli, segons las notas taquigráficas presas per la Corporació del sistema Garriga.

Preu de suscripció: un ral cada quadern, debent pagarsen quatre en lo moment de ferse la suscripció.

Als membres del «Congrés» lo 50 per 100 de rebaixa.

Los números sols, un ral per tothom.

Se suscriu en l' Administració de LO CATALANISTA (Pi 6), en la del Diari Catalá, (Fernando, 32, primer), y en las llibrerías de Verdaguier (Frente al Liceo), y de Lopez, (Rambla del Mitx).

Los senyors de fora Barcelona podrán suscriurens enviant en sellos una pesseta, que es lo preu de quatre quaderns, y 'ls anirán rebent á mida que surtin.

GANGA.—Veigis l' anúnci.

VENEREO

Sa curació es prompta radical y segura, sense mercuri copaiva ni altres preparacions perjudicials, per medi del AIXEROP ANTI-VENEREO DEL

Dr. CASASA.—Gonorréas, llagas, tumors, dolors, estrenyiments; l' venéreo, en tí, en totas las sevas formas, per crónich que siga, se cura prompte y bé ab aqueix inimitable Aixerop, exclusivament vegetal.—Veigis lo prospecte.—Dirigirse al Dr. CASASA en sa GRAN FARMACIA dlassa de la Constitució, cantonada al carrer de Jaume I.

HERPES

sarna, escrofulas y demás humors, aixís interns com externs No descuidar que 'l Rob antiherpétich de Dulcamara compost del Dr. Casasa, es l' únich que 'ls cura radicalment. sens que may donguin senyal d' haber existit.—Véijis lo prospecte.—Unich depòsit.—Gran Farmácia del doctor Casasa, plassa de la Constitució, cantonada al carrer de Jaume primer.

CONSULTAS GRATIS

de las entermetats venéreas y sifiliticas per un inteligent facultatiu que fa temps ve dedicant-se ab gran éxit en la curació dels mencionats mals. De 8 á 9 del vespre en la farmácia Martinez, succésor d' en Tremoleda carrer de Sant Rafel, cantonada á la d' en Robador.



FABRICA

LA EMPERATRIZ

3 Escudellers Blancs 3.

AVIS

ALS SENYORS
PROPIETARIS.

Baratura en los papers pintats pera decorart habitacions, y gust en la colocació per Joseph Ventura.

Tetas las personas que desitxin fer empaperar, trobarán un gran y iat assortit desde 'l preu de 2 rals pessa en endevant.—Se reben encàrrecs pera portar los mostruaris á domicili, Sant Pau, 32, botiga.



50

TAPINERÍA
LA LUCIA

50



Fábrica de cotillas.

AVIS Un jove de 30 anys d' edat, casat y ab sufcient garantía moral y material, desitja entrar d' auxiliar de caixa, ó sigui dedicat al cobro de cantitats, ó altre càrrech de confiança pe'l istil. Per mes informes, podran dirigirse á la rellotjaria de 'n Werthe, carrer de Fernando, n.º 32.

L'ÁGUILA

Gran basar de robas fetas y á mida.—Acabat lo inmens surtit pera proxima temporada d'ivern, tant pera casas de Madrit, Cádiz y Sevilla com per aquesta Gran casa de confecció primera en sa classe en Espanya, per los bons géneros que s' emplean la esmerada construcció de las prendas.

Los senyors que 's dignin visitar aquest vast establiment fundat en 1850, hi trobarán pera la mida y en robas fetas lo mes nou, elegant bonich que 's construeix en lo pays y en l' extranjer.

Plassa Real, 13.— Los preus moderats.

ANTIGA TINTORERIA

DEL CENTRO.

CARRER DE LA LLIBRETERIA, 13.

En aquesta acreditada casa 's renta la roba de caballer sens descosirla, deixantla com nova. Especialitat en tenyir vestits de seda y mocadors de crespó.

No equivocarse. Llibreteria, 13.

CUPONS vensuts y á vender. Se compran y venen. Se reben órdenes de Bolsa.—Baixada de Sant Miquel, número 1, entressuelo.—Despatx del corredor Espinach.

ENFERMETATS de la pell y del estómach (sífilis, venéreo, herpes, escrófulas, etc.) sa curació á càrrech del doctor Manaut.—Farmàcia de la Corona, carrer de Gignás, cantonada á la de Ataulfo. Consulta de 4 á 6 de la tarde.

Secció d' economia domèstica

PREUS corrents á la menuda dels articles de consum domèstich, en los mercats de Barcelona en lo dia d'ahir.

Pescaterías.—Mercat del dematí.—Molt abundant y provehit de peix de diterents menas; 'l llus de palangra molt viu 's venia á pesseta la tersa y tallat á 6 rals; molls y congria á pesseta com també 'ls calamarsos, llenguado á 5 rals, pagell y oradas á 3, llubarros y móllaras á 20 quartos, llissarás á 14, barats y rap á 12, sardina de 8 á 10 y pops á 6.

Mercat de la tarde.—De aquest no 's consignan preus per ser dia de festa.

Secció de Noticias

BARCELONA

A la hora anunciada tingué lloch en lo Restaurant Martin lo dinar que en commemoració del bon éxit del *Congrés Catalanista*, celebraren molts dels individus que 'l formaban. La major fraternitat y armonía regnaren entre 'ls reunits durant las quatre horas que durá 'l dinar. Molts foren los brindis que 's pronunciaren y dels que demá 'n donarém mes detalls.

Durant los brindis s' acordá y enviá un telégrama de salutació al periódich catalá de Nova York *La Llumanera*, concebut en eixos termes: «Los membres del *Congrés Catalanista*, reunits en fraternal banquet saludan á *La Llumanera*.»

Lo número d' assistents fou lo major que pot contenir lo gran saló del Restaurant Martin.

— Després de haber permanescut algunas horas en Tarragona, á la una de la matinada d'ahir varen arribar á n' aquesta ciutat los senyors Arxiduchs d' Austria, donya Isabel y don Guillerme. Los forasters se varen allotjar en la Fonda de las Quatre Naciones y viatjan de incógnit, per qual motiu no se 'ls hi han tributat los honors d' ordenansa.

Ahir al matí varen ohir missa en la iglesia de Santa Mónica, lo qual produhí tan extraordinaria aglomeració de gent en aquell temple, que fou precís que 'ls Arxiduchs d' Austria, prévia invitació del rector de la parroquia sortissin de aquell lloch per la porta de la sagristía.

A la tarde visitaren lo Parque, acompanyats del senyor Perez Cossío, lo cónsul austríach y la seva esposa, y per la nit assistiren al teatro del Liceo ocupant lo palco de la presidencia, en lo qual s' hi han fet algunas modificacions.

A pesar de viatjar de incógnit, los Arxiduchs serán obsequiats avuy á la tarde ab una revista militar, segons diguerem en un dels números anteriors.

— Una comitiva de noys obrers, portant una glassa al bras y precédits d' un pendó del que penjaban quatre glassas, sostingudas per altrats tants de la comitiva, se dirigí ahir matí al Cementiri; en mitx del pendó hi havia 'l nom del desgraciat company que fá pochs dias caigué d' un dels terrats al patí de la fàbrica del senyor Sert, y á mes una corona de vidrets ab dedicatória. Aquesta comitiva recorregué los principals carrers de la nostra ciutat.

— Menudejan las queixas dels particulars que tenen precisió de servirse per algun assumpto insignificant, corresponent al Registre Civil. Avans d'ahir una persona que 'ns mereix entera confiança se presentá en un dels Jutjats, reclamant que se li extengués una copia de la partida de son casament y després de haberli dit lo encarregat que valia deu rals pagats per endevant y havia de presentar la partida de la iglesia y un full de paper sellat, lo nostre amich ho feu efectiu al acte; pero ¡quina no va ser sa sorpresa al sentir que lo encarregat li deya que la partida no estaria en disposició de entregárseli fins d' aquí un mes!

Nos sembla que per extendrer un document de tan poca extensió los empleats del Registre Civil se prenen molt mes temps del que convindria, perjudicant aixis los interessos del públich. Desitxariam que per qui corresponent se posés un prompte y enérgich remey á aquestas faltas.

— *La Correspondencia de España*, dona compte de la arribada á Madrid del nostre amich lo jove professor y compositor de música don Teodoro Mayol, 'l qual hi ha anat ab 'l objecte de fer sentir una sarsuela original d' ell en algun dels teatros d' aquella capital.

— Varis admiradors del nostre amich lo reputat poeta don Frederich Soler en unió de la empresa del Teatro Romea, han acordat celebrar lo triumfo obtingut per dit senyor ab la preciosa comedia *Lo dir de la gent*, donantli al efecte una serenata, la qual tindrà lloch demá dimars á las onze de la nit devant de casa seva (Portaferrissa, 13). En dita serenata hi pendrán part la reputada banda d' Artillería y 'l coro d' *Amichs Tintorers*, 'ls quals cantarán y excutarán las mes escullidas pessas de son repertori.

— A las cinch de la tarde d'ahir tres municipals detingueren á un subjecte italiá que estava promoguent un gran escándol en lo carrer de Fernando, ab motiu de haber abusat un xich massa de las begudas alcohólicas. Ab tots los esforços imaginables lograren portarlo á l' Arcaldía ahont segurament haurá passat la nit.

— S' assegura que no 's portará á efecte lo anunciat passeig militar per las provincias catalanas.

— En lo teatro del Liceo ahir vespre hi hagué un plé de gom á gom. Se posá en escena la ópera «Aida» en la que tant se distingeix la senyora Pozzoni desempenyant lo paper de *Amneris*.

CATALUNYA

Lleyda, 13.—En lo camí de Albatarrach, lloch ahont hi trevallen varios corders, hi hagué ahir tarde una sensible desgracia. Al arrencarse alguns arbres dels allí plantats, ne caigué un sobre una pobre dona, deixantla morta al acte.

Lo cadávre fou portat al Hospital per disposició del Jutge.

Figueras, 14.—Sembla que l' altre dia 's va presentar una petida partida de lladres armats, per los encontorns dels pobles d' Ordís y Borrassá, aixecantse ab tal motiu lo sematent en aquells pobles, sens que conseguís atraparlos.

Liceo.—Norma.

Si la empresa d' aquest gran teatro continúa donant espectacles tan bons com los del *Rigoletto* y de la *Norma*, no vacilém en augurarli que no menjará pas lo gall ni 'ls turrans ab nosaltres.

Per lo be del art, per la dignitat del segon teatro lírich d' Espanya y fins per los interessos de la mateixa empresa, li supliquém fassi tots los esforços possibles per evitar escándols que converteixen lo Liceo en mercat de Calafó en una plassa de toros. La empresa nos dirá, que fins are no ha estat afortunada ab los cantants que han debutat en dit teatro, y que 's troba lo mateix que un jove que fa la cort á varias noyas y totas li donan carbassa; mes ne tenia una y eixa es la Pozzoni, que no 'l desdenyaba y que per cap motiu debía exposarla á las manifestacions de desagrado que li prodigá lo públich indignat del Liceo, y ab sobrada rahó. La senyora Pozzoni es una artista de gran valía, tan simpática á nosaltres com á tots los que l' han aplaudida en lo *Profeta* y en l' *Aida*; mes... que nos dispensi, la part de *Norma* no es avuy per ella. Per la tessitura de l' ópera te que transportar moltes pessas é invertir algunas vegadas sa part ab la de Adalgisa, fer moltes apuntaluras que desvirtuan la ilació córrecta y melódica y ab tot aixó cap pesa brilla; sacrifican la idea del compositor; per la part d' execució, sa garganta no 's presta y las escalas y altres passos d' agilitat no surten ab tota claretat y fins com representació de la *druidessa*, no la veyém á l' altura que 's posá en Fides y Amneris.

Lo tenor Barbaccini, que tants aplausos obtingué al costat de la Pozzoni en los mateixos *partitos*, deu borrar de son repertori la *Norma*; sols en la frase *ah troppo tardi* y en la coneguda apuntatura se feu aplaudir: lo que feu dir á un nostre vehí «si fins are nos han donat una bona *norma*, aquest nos fa una caricia.

De la pobre senyora ó senyoreta «de cuyo nombre no queremos ocuparnos» que debutá en lo paper de Adalgisa, no podem fer mes que compadeixer sa desgracia. Lo públich fou inexorable.

Lo senyor Maini no estigué del tot mal, lo demás... no 'n

parlem; es á dir parlemne un poch, puig creyém que convé.

La *Norma*, es una de las obras mes inspiradas de Bellini, la melodia, l'ánima de la música, y hi abundan las situaciones escénicas; tots los afectes y passions que deuben sentir sos personatjes hi están ben dibuxadas ¿per qué en lo Liceo fan executar una *Norma* ab una orquestració que may ha fet en Bellini? L'ideal compositor de Catania no era una áliga per fer combinacions armónicas, cambis de tonalitat ni de ritme; sa orquestració, ni podia compararse ab la de Donizetti, pero orquestrar com está orquestrada la *Norma* del Liceo... may. Es un sacrilegi lo creureho. Algun atrevid músich sense gens de cor, ni sentit comú, ab la partició de piano y cant ho faria, mes aixó no li fa ni honor ni favor. ¿Per qué lo mestre Faccio no va dirigir aquesta ópera? Lo modest Modesto Subeyas, va ser un'altra víctima del públich y en algunas ocasiones no era d'ell la culpa.

Los dos partiquins, que 's diuen comprimaris no son dignes del Liceo y fins lo director d'escena, (¿n'hi ha?) tampoch. ¿Ahont ha vist aquest bon senyor que 'ls galos tinguessin uns apartaments com lo del segon acte? Per favor.. siguem un poch mes serios.

Un avís per acabar. Desitxem veurer un poch de moderació en la *clacque*, que ab sos intempestius aplausos, compromet á tots los artistas, donant lloch algun dia á alguna escena desagradable.

L'Italia es la patria de la música, ja ho sabem, pero en Barcelona, no 's menjan garsas per perdius.

Un Solista.

Secció de Fondo

CONGRÉS CATALANISTA.

SESSIÓ DE CLAUSURA.

Ahir al matí se verificá en lo Teatro del Tívoli la solemne sessió de clausura del primer «Congrés Catalanista.»

En l'escenari, lloch destinat á la Mesa com en las anteriores sessions, si hi veyá lo pendó de Catalunya que també se habia colcat en lo Saló de Cent ab motiu de la sessió inaugural.

La concurrencia siguié numerosa, aixis en lo lloch destinat als Srs. membres del Congrés, com en los palcos reservats á las personas invitadas y en tot lo primer pis destinat al públich. Entre 'ls invitats y figuraban moltes senyoras y senyoretas, teninhi digna representació las escriptoras catalanas.

A cosa de dos quarts de dotze s'obrí la sessió, y després de llegida l'acta del anterior per lo secretari Sr. Arús, y d'un llauger incident promogut per lo Sr. D. Pere Güell, autor del treball sobre la *Barretina* llegit en la sessió del dimecres, lo Sr. D. Joseph M.^a Vallés y Ribot ocupá la tribuna y llegí ab veu clara y bona entonació l'exposició redactada per la Comissió nombrada al efecte y que s'ha de dirigir als Poders del Estat y á la Comissió de Códichs, reclamant contra la unificació de las legislacions civils.

Aquell document importantíssim per son fondo y per sa forma, plena de bona doctrina jurídica y d'atinadas consideracions, fou rebut ab entusiasmats y llarchs aplausos per tota la concurrencia. La Comissió encarregada de redactarlo ha demostrat ben be coneixer á fondo la qüestió que 's ventila, y ha correspost dignament á la confiança que li dispensá lo «Congrés.»

Després de la lectura de l'exposició lo president Sr. Almirall pronunciá lo discurs de clausura, fent á grans rasgos l'història del primer «Congrés.» Lo Sr. Almirall, feu resaltar la gran transcendencia que pel Catalanisme te lo sol fet de haber-se reunit tan gran número de catalanistas, y haber discutit per espay de tantas session, usant la llengua catalana.

Aixó sol te mes importancia, deya, que tots los acorts que pogan haberse pres. Y ab verdadera oportunitat prenia peu dels discursos que s'han pronunciat durant lo «Congrés» per evidenciar que la llengua Catalana no solsament se presta á ser cultivada per la literatura, sino que també es apropósit per la oratoria. Per robustir aquesta tesis feu una atinada classificació dels Oradors que han fet sentir sa veu en las sessions tenint per tots ells paraulas de galanteria. Entrant després á examinar los acorts presos per l'Asamblea Catalanista posá de relleu la unanimitat de miras que sempre ha regnat, aixis com lo sentit práctic que ha dominat en totas las votacions. Respecte al primer tema observá que 'l «Congrés» ha acordat

en principi crear un Centro Catalanista grandios, si bé que devant dels obstacles que pot oferir sa mateixa grandiositat ha sabut donar poder á la Mesa y á una Comissió perque de dit projecte ne realisin tot alló que 's puga. Respecte al segon manifestá que lo «Congrés» s'habia significat unánime com demostraban los aplausos ab que habia sigut rebuda la exposició llegida per lo Sr. Vallés y Ribot. Mes ahont se posá de relleu aquest sentit práctic del «Congrés.» fou en lo tema tercer; perque ¿á que hauria vingut una votació quals resultats no haurian obligat á ningú?

Efectivament, qualsevulga que hagués sigut la dessició que s'hagués pres sobre quinas hagin de ser las tendencias del Catalanisme, la veritat es que la votació no hauria tingut cap forsa pels que haguessin resultat minoria.

Se ocupá després lo Sr. Almirall dels dos acorts que no estaban inclosos en las bases de la convocatoriá, acorts que, com saben los nostres lectors, se refereixen al ferro-carril del Noguera Palleresa y á l'Academia Catalana. Lo primer ha despertat l'entusiasme en la provincia de Lleyda que ha vist que en lo «Congrés» se creya que tan catalanisme fan los que cultivan la literatura com los que treballan per unir á Lleyda ab Fransa per medi de la línea férrea.

Parlant de l'Academia insistia en que aquesta está ja organizada y declará que si no arriba á funcionar, la culpa no será pas del «Congrés.» Al arribar á n'aquet punt los aplausos que diferents vegadas habian interromput al orador foren mes nutrits que may, mentres que varios membres s'aixecaban á suplicar que s'expliquessin aqueixas paraulas.

La Presidencia ab un tacto digne de tot elogi suplicá que se 'l dispensés de dar explicacions y declará que si 'l cas ho fes necessari no vacilaria, corresponent aixis á la confiança que se li habia dispensat en l'anterior sessió, en convocar novament lo «Congrés» per manifestarli lo verdader estat del assumpto. Una triple salva de aplausos indicá ben eloqüentment la adhesió complerta de tots los allí reunits.

En son discurs dedicá lo Sr. Almirall paraulas de gratitut als senyors taquígrafos que han assistit á las sessions y aplicat per primera vegada en gros la taquígrafia del sistema Garriga á la llengua catalana, paraulas que foren rebudas ab grans aplausos. També saludá en la persona de la senyora Moncerdá, allí present, á las escriptoras catalanas, incitantlas á que fassin catalanisme dintre de casa, preparant aixis dias de gloria per Catalunya. Nous aplausos se adheriren á aquesta salutació.

Finalment doná las gracias als senyors del «Congrés.» á las personas invitadas y al públich que ab tanta asiduitat y tan entusiasmo han assistit á las sessions, posant fi á tant important discurs declarant tancat lo primer «Congrés Catalanista.»

La sessió s'aixecá á un quart de duas entre 'ls aplausos de de la concurrencia.

Correspondencias de LO CATALANISTA

Madrid 14 de Novembre.

S'ha celebrat en l'Ateneo d'aquesta vila la sessió inaugural, llegint un erudit discurs sobre llingüística lo president del mateix senyor Moreno Nieto, 'l qual produhí molt agradable impressió per las citas històriques que contenia, sa bellesa de forma y son fondo eminentment científich, tot lo qual revela una gran laboriositat en son autor, un criteri y una lógica incontrastables.

Lo gobernador civil ha multat ab mil pessetas á la empresa del ferro-carril del Nort per haber arribat un dia d'aquets ab un gran retrás sense motiu justificat; no es gran la pena pera las faltas y abusos que cometen totas las empresas, pero jutjo que la d'aquesta via trobará motiu per justificar la falta y no pagar la multa, puig per resoldre aquestas qüestions ja paga á bons consellers, de gran influencia en las altas regions.

La Academia de Jurisprudencia y Legislació inaugurarà prompte lo curs del present any ab gran solemnitat. La Junta Directiva ha invitat á don Alfons, 'l qual hi assistirá segons se diu; aixis es que com lo local es molt reduhit, apenas podrá assistirhi ningú mes que la seva comitiva.

Corre la veu de que ha sigut pres lo general Ripoll com á complicat en la causa instruhida ab motiu de haber sorpres la polissia dias enrera una impremta que tiraba una fulla clandestina.

En lo teatro Espanyol s'está ensajant activament la obra d'en Echegaray sobre la intolerancia relligiosa y suplici d'en Served: se titula *La muerte en los labios*, aludint á un dels rasgos característichs d'aquell sectari. En Leopoldo Cano ha entregat també la seva á la empresa, baix lo títol de *El código del honor*.

En lo carrer del Gobernador s'ha descubert lo rastre d'un gran robo en projecte. Habia prés possessió de la casa número 4, un sub-

ecte que digué esser fill de Ciutat-Real. La casa continuaba tanca-
ta desde feya molt temps, y 'ls vehins notaren que de dintre 'n sor-
ian olors de claveguera y s' hi sentian sorolls confosos per la nit,
per lo qual determinaren posarho en coneixement de la autoritat
judicial. Aquesta se presentá y maná obrir la porta, registrant la
casa de dalt á baix. En totas las habitacions hi trovaren grans munts
de terra y moltas eynas y descubriren en la cuyna un forat que co-
municaba ab lo pou del pati y en aquest un altre que passaba á la
claveguera general. Lo manxego que habia llogat la casa no 's trová
en cap part.

EXPOSICIÓ DIRIGIDA Á LAS CORTS,

al Excm. Sr. President del Consell de Ministres y á la Co-
missió de Códichs, llegida en la sessió de clausura
del Congrès Catalanista que tingué lloch ahir.

À LAS CORTS.

Los que suscriuhen, en representació del Congrès Catalanista per
formar part de la seva Mesa ó de la Comissió nombrada pe 'l mateix
pera redactar la present petició, ténen lo senyalat honor de dirigir-se
á la alta autoritat de las Corts espanyolas, exposant:

Que 'l Congrès Catalanista reunit en Barcelona, en la sessió que
tingué lloch lo dia cinch de Novembre, prengué l' acort de fer sentir
la seva veu sobre la projectada unificació de Códichs civils, diri-
gintse á las Corts, al Excm. senyor President del Consell de minist-
tres y á la Comissió de Códichs, en petició rahonada de que no 's
procedeixi á dita unificació y de lo demés que tindrem la honra d'
anar exposant.

Ans que tot, siguins permés manifestar, que 'l Congrès Catalanis-
ta, al pendre l' acort de que 's tracta, no ha pas obehit exclusiva-
ment al impuls del seu amor á Catalunya. En totas las sevas ses-
sions, en tots los seus acorts, fins en la major part dels discursos
que en son seno s' han pronunciat, ha agermanat sempre l' amor á
la nostra terra catalana ab lo carinyo á la nostra pátria espanyola.
Los párrafos que mes aplausos han arrenecat no han sigut pas los
mes eloqüents, sino 'ls que mes se dirijian á estrenyer per medi de
la fraternitat y de la simpatía los llassos polítichs que uneixen á co-
marcas diverses pe 'l seu origen y diferentas per lo seu carácter. Lo
Congrès, donchs, creu que la petició, per lo mateix que será molt
catalana, sera molt espanyola, ja que per ser catalanas son espanyo-
las las sábias institucions del nostre dret, á qual defensa surt, y en
gloria d' Espanya ha de resultar lo posarlas al nivell de las moder-
nas necessitats y á l' altura dels adelantos que ha realisat la ciencia
en los nostres temps.

Varios son los motius que 'ns empenyen á demanar que no 's pro-
cedeixi á la unificació de las llegendacions civils espanyolas.

La nostra, la vigent en Catalunya, es molt diferenta de la que 's
diu general espanyola, y que ab mes precisió podria dirse foral de
las regions que la tenen. Sapigut es que ni la castellana ni la cata-
lana están codificadas, y sapigut es també que aquesta y aquella
han d' acudir á códichs supletoris. Lo nostre cos legal primari es
«Los Usatges y altres drets de Catalunya» del tot diferent de la «No-
visima recopilacion», cos legal primari de Castella; y si diversos son
los cossos legals primaris, diversos son també los supletoris, puig ni
tan sols n' hi ha un que sia comú á las duas llegendacions. Si exis-
teixen disposicions idénticas, no es que 's deguin á confusió, sino á
coincidencia.

Pero las duas llegendacions no sols son diverses, sino diferentas; no
sols diferentas sino en molts casos contradictorias. La organizació
de la familia, los drets que naixen del matrimoni, las successions
estadas y, en certs casos las intestadas, la contractació, etc. etcé-
ra son de lo dit una proba innegable.

Existint aquesta diversitat, diferencia y contradicció, nos ha de
per més preguntár ¿com pot unificarse lo que es divers, diferent y
contradictori? La resposta pot ser concreta, puig sols se presentan
tres camins. O la llegendació catalana s' imposa á la castellana, ó la
castellana s' imposa á la catalana, ó vé una llegendació diferenta de la
castellana y de la catalana que s' imposa á Castella y á Catalunya.

Es evident que no hi cap altra solució per arribar á la unificació de
las llegendacions civils.

Las conseqüencias de qualsevol d' aquestas solucions, serian fa-
tals. Las duas primeras implicarian lo sacrifici d' una ó altra de las
grans regions espanyolas; la tercera 'l de totas duas, puig que sacri-
fici, y 'l major que tot imposarse á una societat, es lo privarla de las
lleys en qué s' ha criat, en qué ha crescut, en qué ha prosperat. Po-
gué aspirar á l' unificació matemática, prescindint de tot element
histórich, la revolució francesa, impulsada per la necessitat de con-
centrarse que li imposaba la lluyta contra la vella Europa coallega-
da; poden somniar en l' unificació absoluta nacions afortunadas en
la guerra, que persegueixen lo fals ideal d' un imperi universal fun-
dat en la violencia. Los pobles que viuhen en la calma, coincidint
ab la ciencia d' avuy, positivista y sense fé en ideals absoluts, saben
ja que l' element filosófic no consisteix en rompre asprement ab lo
passat, sino en enllassarho ab lo pervindre. La escola purament filo-
sófica está tant lluny dels ideals d' avuy, com la que aspira á ser
purament histórica. Podrá ser un lo dret si algun dia arriba l' home
á coneixe lo absolut en la justicia; avuy sols podém tendir á l' ar-
monía, y l' armonía implica en l' aplicació del dret las varietats que
reclaman las diverses condicions de las societats á que s' aplica.

Nos ocupém d' una qüestió eminentment práctica y hem de tractar-la
molt practicament. La projectada unificació 's funda en una
base sobre la que debém fixar especialment l' atenció. Lo Real De-
cret que la prepara comensa per considerar com llegendació general
la castellana, y sols com excepció admet en lo futur códich aquells
principis é institucions del que 'n diu dret foral, que per savital im-
portancia sigui indispensable conservar pera las provincias aforadas.
Consequent ab tal opinió, lo Real Decret no introduheix en la se-
ció 1.^a de la Comissió de Códichs cap lletrat per las provincias caste-
llanas. D' aixó 's deduheix que, en cas d' arribarse á l' unificació, se
faría aquesta baix la base del dret mal anomenat comú espanyol, al
qual se supeditarian per regla general las llegendacions forals.

Y en aixó 's funda lo mes poderós argument en contra de l' unifi-
cació de códichs civils. Lo nostre dret catalá, amenassat de mort
per absorció, no sols no es inferior al castellá, sino que li es superior
en molts punts, fins baix lo de vista filosófic en alguns d' ells.

Lo nostre dret genuí catalá té son origen en unas Corts en las
que no sols hi entrá molt avans qu' en las de Castella lo ters estat,
sino que fou sempre en ellas mes influent. L' existencia en nostre
Principat d' una ciutat tant florent y poderosa com Barcelona,
daba al element progressiu decissiva importancia, y las mateixas
institucions introduhidas per privilegi s' anaban extenent y genera-
lisant gracias á la forsa expansiva de las nostras institucions popu-
lars. Fixémnos, per exemple, en lo «Recognoverunt proceres» y veu-
rém que desde que Barcelona 'l reconquistá per un acte immortal de
civisme, no hi hagué casi cap rey que no 's vegés obligat á extén-
drel á algunas vilas y pobles. L' argument decisiu en pró de la su-
perioritat del nostre dret civil nos lo dona la situació dels nets de 'l
antigua aristocracia catalana. Tots los nobles catalans reunits no su-
marian potser las rendas de que avuy disfrutan molts dels que han
heretat als magnats castellans. La ley de Castella armá de totas ar-
mas á la noblesa, al mateix temps que desarmaba al ters estat, y
mentres la propietat dels potentats se perpetuaba en la seva familia
per la vinculació, la dels simples ciutadants se esmicolaba á cada
successió testada ó intestada. La ley catalana oposant al feudalisme
una familia sólidament organizada, armat lo cap d' ella ab la lliber-
tat de testar y usant ab lo senyor una contractació que li inmovilisa-
ba la renda, posá al ters estat en bonas condicions de lluyta, y 'l va
dotar del mes inestimable de tots los bens, l' amor al trevall, que
avuy encara, á lo menos relativament, nos caracteriza. Tot tendia en
Castella—com digué un orador en lo Congrès Catalanista—á que ja-
may arribés la masía á fer sombra al castell feudal: tot tendia en
Catalunya á que la ciutat s' imposés al camp y á la montanya, co-
municántloshi son esperit d' avens y de millora.

No es menester profundisar molt l' estudi del dret catalá pera sa-

ber que 's funda en duas bases hermosíssimas: la familia elevada á institució fundamental; la propietat com premi del treball. La familia elevada á institució, te un jefe que á primera vista sembla disfrutar de ventatjas excessivas, pero que despres d' estudiada la seva situació, se veu que si es casi omnipotent per' afavorir als seus, es casi impotent pera perjudicarlos. Lo jefe de la familia catalana no es un autócrata ab poder absolut; es lo venerable representant de l' institució fundamental del nostre dret, ab plens poders pera la seva conservació y millora, pero ab tals limitacions, que en molts cassos encara que s' hi empenyés no lograria destruhirla.

Mes, aquestas mateixas lleys que tant sólidament organisan la familia, s' atemperan ab las que regulan la propietat, y sobre tot ab las costums legals que d' aquestas lleys han nascut. Gracias á ellas, l' institució familia es conservadora, no absorvent. Tots los contractes en que 's transmet y modifica la propietat, tendeixen, com habem dit, á convertirla en premi del treball. L' enfiteusis romá catalanizat, ja siga perpétuo, ja temporal, y sos derivats com la «Rabassa morta», despres d' haber inmovilizat la renda dels senyors, poblaren los nostres camps y llauraren las nostras montanyas, fent productivas fins las mateixas penyas. Avuy y tot, á pesar d' haberse desnaturalizat per complert á aqueixos contractes genuhina-ments catalans, á pesar d' haberlos deixat petrificats é inaplicables en gran part á las nostras modernas necessitats, á pesar de mirársels ab prevenció, sino ab mala voluntat, pe 'ls encarregats d' aplicar las lleys, estant reproduhint lo prodigi que gracias á ellas realisaren los nostres avis. Mirintse los encontorns de nostras ciutats catalanas y compárintse ab los de Madrit y d' otras molts castellanias. Los nostres están poblats de casas que forman pobles importants, de jardins, de llocs de recreo. Búsqis la vara mágica productora del prodigi y 's trobará que 'l vilipendiat enfiteusis, que 'l contracte popular catalá, fins ferit de mort, fins menyspreat pe 'ls mateixos que á n' ell ho deuen tot, vol darnos mostris de sa potencia y convén-cerns de que mereix, no ja 'l nostre carinyo, sino fins la nostra veneració. Allarguis la vista pe 'l plá que á la nostra ciutat rodeja, y dels mils y mils de construccions que li donan l' aspecte d' una metròpoli sense límits, no se 'n trobará potser ni 'l deu per cent que no descansin sos fonaments sobre 'l contracte enfiteúlich. En molts de las nostras comarcas no se sap encara á quan se ven lo *cos* ó l' hectárea de terreno edificable, y en cambi tolas coneixen perfectament á quan s' acensa.

Natural es despres de lo manifestat que desitjém conservar lo nostre dret foral. Respon tant al nostre modo d' esser; está tant en armonía ab lo nostre caràcter y ab las condicions de las nostras comarcas, que la seva destrucció seria lo cop mes fatal que podria clavar-se á Catalunya.

Mes, per desgracia, lo nostre dret que tant bé s' ajusta al nostre modo d' esser, no está á l' altura dels adelantos d' avuy. Per la fatalitat que ha pesat, y segueix en part pesant sobre Catalunya, las nostras institucions jurídicas van quedar estancadas, detingudas, petrificadas, fa mes de tres sigles. Avuy presentém lo raro y trist exemple d' un poble molt viu regit per un dret mort; d' una rassa activa condemnada á l' inmovilitat legislativa. Al caure los últims restos de l' autonomia catalana, se 'ns deixaren las nostras lleys especials, pero se 'ns prengueren tots los medis de reformarias. L' Estat jamay ha dirigit una mirada al nostre dret ni introduhit directament en ell la mes insignificant modificació. Tendencia constant ha sigut la de la unificació per absorció, y d' aquí lo desvío ab que s' ha mirat á tolas las institucions forals, menos á las de Castella. Gracias á n' aixó, nos hem trobat col·locats entre 'ls termes d' un fatal dilema: ó hem de seguir ab institucions que respongán al nostre modo de ser, pero atrassadas de tres sigles, ó hem d' acceptar institucions un xich (no molt) modernizadas, pero completament exóticas pera nosaltres. En tant crítica situació, jamay ha titubejat Catalunya. Entre son dret propi petrificat y un estrany ab vida, ha oblat sempre per lo primer. Avuy mateix, al tractarse novament d' unificació, aprofitará tots los medis pera mostrar sa repugnancia. Y

aquesta repugnancia, aquesta repulsió, son perfectament lógicas: conservant lo nostre, podrém un dia ó altre modernizarlo; acceptant lo dels altres, jamay podrém acomodarlo al nostre modo d' esser, sino destruhintho.

Mes, per fortuna, la gran massa de la nació espanyola, al mateix temps que vá entrant en lo concert de las nacions mes civilizadas, va deixant de costat odís y prevencions. Avuy se reconeix ja oficialment que las lligislacions forals tenen alguna cosa bona, digna de conservarse y fins de servir d' exemple. ¿Será aquest lo principi de una série de reconeixements mes trascendentals? ¿Indicará que entrem en la via de las grans reparacions? Per nostra part, desitjém de veras que tal cosa succuheixi, puig no hi hauria cap llas que unís mes fortament á las diversas regions espanyolas, que 'l de la fraternitat y la simpatía nascudas del reconeixement mútuo de drets, del mútuo respecte á las institucions y costums que son la base fundamental de cada una d' ellas.

Per aixó lo Congrés Catalanista demana ans que tot la conservació del dret foral catalá y reclama contra tot propósit d' unificació que 'l destruheixi ó desnaturalisi.

No s' entretindrà á explicar quinas son las institucions que voldria que 's conservessin, puig lo que interessa guardar es la base, lo principi, l' essencia de nostre dret. Catalunya avuy, segueix opinant del mateix modo que ahir: en cas extrém s' estima mes, com ja hem dit, lo seu dret petrificat, que no pas un d' exólich ab vida. Pero per lo mateix que aixó deselja, demana també que s' acabi aquesta inamovilitat, aquesta petrificació. Certas institucions han perdut ja sa rahó de ser y han de desapareixer molts han de modificarse; algunas han de completarse, y fins s' en deuen crear moltíssimas.

Per aixó es que desitja tant la conservació com la modernizació de nostre dret civil. Lo seu ideal seria que 's busqués la manera de fer possible la realizació constant de l' evolució que 'l progrés de la societat exigeix, pero per avuy s' acontenta ab molt menos; s' acontenta ab demanar la codificació de las nostras dispersas lleys forals.

Aquest medi fora 'l que resoldria tolas las dificultats. La Comissió de Codificació reunida á Madrit podria codificar lo dret castellá; otras comissions que 's reunissin á Barcelona, á Saragossa, á Pamplona, á Bilbao, á Santiago y á Palma de Mallorca, podrian codificar las lligislacions forals. No es lo nostre propósit ocuparnos de lo que 's refereix á altres territoris, y limitantnos á lo que á Catalunya interessa, no tenim lo mes petit reparo en afirmar, que contém ab reputats juriconsults, en sobrat número, per oferir al Estat la garantia de que 'l seu treball fora complert y conciensut, poguent afegir que la codificació portada á terme per tal medi seria adecuada al esprit del dret foral catalá. La ley única tit. 30, llibre primer vol. 1, de las Constitucions de Catalunya, estableix que las doctrinas dels doctors forman en nostra comarca dret supletori. ¿Quina autoritat major pot desitxarse per una codificació catalana, que la d' haber sigut portada á terme per un Congrés de tots los nostres doctors?

Ab la codificació del nostre dret, se podria fer desapareixe lo inútil y perjudicial, modificarse lo modificable y crearse tot alló que demana la nostra actual cultura y odelanto. Ab ella desapareixeria aqueix estat de confusió lamentable que 's nota en l'assunto mes vital per una societat, acabantse d' una vegada aqueixa discordancia entre las altas autoritats judiciales encarregadas de fixar lo dret, y las institucions d' aquest mateix dret. Ab ella, finalment, donariam un pas de gegant cap á l' unificació, preparantla per un moment històrich que sens dubte 's vá acostant. Al afirmar tal cosa, nos fundém en l' exemple d' otras nacions. Si Italia pogué arribar á la unificació del dret civil, fou perquè havia conseguit prepararla per medi de codificacions parcials, per procediments semblants als que tenim la honra de proposar.

Aném á fer algunas observacions finals. L' estancament, la petrificació de nostre dret civil, posa á Catalunya en una situació anómala é insostenible. Vivim á la moderna y tenim de atemperarnos á institucions atrasadas. ¿Qui es capás d' afirmar que 'l nostre caràcter

calificat de *rebelde* en certas épocas y sempre d' aspre y enérgich ab excés, no sia fill d' aqueix contrast entre la nostra vida actual y 'l nostre dret petrificat? ¿Qui es capás de negar que la codificació de nostre dret y sa evolució en termes racionals, contribuiria molt á modificar lo nostre caracter? ¿Qui no concedirá que una justa satisfacció á las nostras modestas é indispensables peticions, contribuiria á la unitat espanyola molt, moltíssim més que nna artificial unificació dels nostres códichs? Las tendencias á la unificació absorvent han mostrat ja la seva impotencia. Lo Rey don Felip V volgué destruir lo fur civil aragonés y no trobá mes sortida á las dificultats que nasqueren que tornar endarrera de son acort. Lo dret foral catalá ha resistit al poder absolut dels monarcas y al entusiasme liberal de las diversas épocas constituyents que ha vist lo nostre sigle. ¿Ha d' esser possible en nostres dias, lo que no ho fou en temps de Felip V després de sa victoria? ¿Han de ser mes forts los Poders d' avuy que las venerandas Corts de 1812?

Per aixó nos dirigim als alts pòders del Estat demanant la conservació y modernisació del nostre dret civil. Lo Congrès Catalanista no es un cos ténich, sino popular, en lo que ténen representació totas las forsas vivas del pays. Podém, donchs, afirmar, sens temor d' esser desmentits, que al pendre unánim los acorts que en aquesta exposició se condensan, no parlaren sols los reunits en Congrès. La veu d' aquest es la veu de Catalunya.

Per aixó, donchs, los que suscriuen en la representació ab que ho fan, esperan confiadament y

A las Corts respectuosament suplican, que al sotmétrers á sa deliberació lo trascendental prsblema de l' unificació de códichs civils, atenent á las consideracions exposadas, se serveixin refusarla y acor-

dar que 's procedeixi á la codificació ab forsa legal de tots los drets forals vigents en comarcas espanyolas.

Barcelona 14 de Novembre de 1880.

(Segueixen las firmas).

Secció Oficial

Administració principal de Correus de Barcelona.—*Llista de las cartas, impresos y mostrats detingudas en aquesta administració principal per falta de franquicia en lo dia de ahir.*

Manel Arsenal, Manila.—Francisco Mensaya, id.—Ramon Balcázar, Cavite.—Lima Puentevella, Cansana.—Joseph Catalá, Riells.—Josepha Mas, Palma.—Joseph Preñanosa, Olujas.—Mateu Puig, Igualada.—Manel Valls, Barcelona.—Miquel Vila, id.—Maximino Rojols, idem.

Barcelona 13 Novembre de 1880.—L' Administrador principal, Lluís M. Zavaleta.

Ferro-carril de Valls á Vilanova y Barcelona.—Acordat pèr la Junta de Govern d' aquesta Companyia que desde 'l 15 al 30 del proxime mes de Novembre se procedeixi á la recaudació del sisé dividendo passiu de deu per cent sobre 'l valor nominal de las accions series A y B d' aquesta Societat, s' avisa als senyors Accionistas pera que se serveixin efectuar dit pago durant los referits dias de 9 á 12 del matí y de 3 á 6 de la tarde, en las Ofissinas d' aquesta Societat (Aragó, 339, principal) ó en las subalternas de Vilanova y Valls.

Als efectes del article 23 dels Estatuts socials, se prega la presentació dels títols d' accions als temps d' efectuar 'l pago.

Barcelona 30 d' Octubre de 1880.—Lo Director Gerent, Francisco Guzmá.—P. A. de la J. de G.—Agustí Pujol, Secretari.

Cos de Telégrafos.—*Telégramas rebuts en lo dia de la setxa y detinguts en dita ofissina per no trobarse á sos destinataris.*

Habana. Clara Saenz, Aray, 8.—Corpuschristi. Teresa Puig Pey, Sant Pau, 8.

Barcelona de 14 Novembre de 1880.—La Director de la Secció, Andreu Capó.

TELEGRAMAS particulars de las Bolsas de Madrit Paris y Lóndres.

Madrit.—Consolidat interior. 21'30

BOLSÍ. (Segons nota de la casa Espinach).—A las deu de la nit quedava lo Consolidat á 21'30 diner y 21'32 1/2 paper.

SECCIÓ DE ANUNCIS



DONYA PETRONILLA ALSINA Y SIVILLA

VIUDA DE D. FÉLIX BOSCH

Morí lo dia 13 del corrent, á las 12 de la nit.

Q. E. P. D.

Sos desconsolats fill don Rómulo, fillas donya Avelina y donya Julia, filla política, fills polítichs don Pere Tuyet y don Joseph Mas, nets, nebots, cosins, y demás parents, al participar tan sensible pérdua pregan á sos amichs y coneguts la tingan present en sas oracions y se serveixin assistir á la casa mortuoria, Viladecols, 5, primer, avuy 15, á las 10 del matí, pera acompanyar lo cadávre á la iglesia parroquial de Sant Just, ahont se celebrará un ofici de cos present, y d' alli á la última morada.

No 's invita particularment.

GUANO COPRÓS

LO NON PLUS-ULTRA DELS GUANOS.

Conté de 8-75 á 9 p. 100 de amoniaco, 20 á 25 p. 100 de fosfat y 7 p. 100 de sulfat de potasa, sosa y magnesia.

Lo millor del guanos que avuy s' usan, conegut ja per tot arreu pe'ls grans resultats que dona en tota classe de grans y hortalisas.

Dirigirse á D. Joseph Ferran y Dalmases, carrer del Palau, 5, despaitx; ó en lo carrer de Viladomat 42, magatzem. Vich: Casa Salero, espardanyer. Plassa de la Catedral: Igualada, don F. Aguilera carrer de Argen. Reus, don V. Voltes, plassa del Castell. Manresa, D. F. Serra, plassa del Olm. Granollers D. J. Mora (a) Noy Alau.

ANÍS DEL MONO.

Se recomana per ser lo mes agradable y digestiu de tots quants son coneguts fins avuy.

De venta en totas las dulcerías, tendas de comestibles y cafés.

Galletitas "Comedia"

Per son elegant confecció, bon gust y baratura se recomanan al públich. De venta en tots los colmats, confiterias y tendas de comestibles. Depósit Caputxas, 4. Viuda de Palay y Moré.

FÁBRICA DE MANGUITERIA

DE

AGUSTÍ FERRER Y COMPANYÍA

CARRER DEL BRUCH, N.º 4.

Grandiós y variat assortit en manguitos, manteletas, alfombras, tapa-cotxs, mantas de viatge, gorras, tapabocas pera caballer, guarnicions pera abrichs, etc. etc.

En la mateixa casa se trobará un magnífich assortit en artícles de punt de llana pera senyoras y noys, de las mellors fábriques extrangeras, com son mocadors, mantellinas, toquillas, manteletas, abrichs y capetas, etc. etc.

Tot arreglat á preus sumament baratos.

AMBARINA-VEHIL.

La mellor pasta pectoral per batrer en alguns cassos y curar en los mes

LA TOS

PER CRONIC

VETERADA QUE SIA.

Vidr

v 4, Barcelona.

CAIXA, 6 rals.

Batista Costa, dentista.

Doctor en medecina y cirujía dental.

Garantisa tota classe de pessas y dentaduras artificials sense ganxos ni ressots. Especialitat en la curació de las enfermetats dentarias sens extraurer los caixals.—Llibreteria, 10 y 12, pis segon.



ENTERROS, FUNERALS Y ANIVERSARIS

ANUNCIATS PER AVUY 15.

Don Narcís Mané Delmany.—Funeral á las 10 matí, en la Catedral.
Don Francisco de Paula de Pounch y de Castells.—Aniversari; missas desde las 9 fins á las 12 matí, en Santa Agna.
Lo nen Joseph Trias y Rumeu.—Ofici d'àngels á las 11 matí, en Santa Maria del Mar y d'aquesta al cemeutiri.

AVIS

En lo carrer de Valldoncella n.º 10, se ha obert al públich una fonda en la que per poch preu se menja be y ab un esmerat sevici.

ARA ES POSITIU.

Los ulls de poll y duricias se curan á voluntat del pacient ab l'Elixir de Garriga.

De venta en sa farmacia, carrer de Sant Antoni Abat, n. 25.

GANGA

Se venen duas casas de preu 6000 duros cada una que produheixen lo 6 per cent net, qual producte se garantisa dos anys per lo venedor al comprador. Si no volen comprar-se las duas, se'n ven una de sola.—Donarán rahó en l'administració d'aquest DIARI

Úlceras (llagas.)

Se curan radicalment y sens conseqüencias per medi d'un tractament especial. Regomir, 6, 1.º, de 11 á 12 y de 6 á 8.

Entermetats del ventrell

y demás órganos digestius.
Per un tractament especial 's combaten eficazment.

Regomir, 6, primer. De 11 á 12 y de 6 á 8.

Tintorería Francesa

DE GERONI OLIVÉ

Corders, 4, prop la plassa de la Llana.

Un sobretodo tenyit	12 rs.	Rentat	9
Un jaqué	10 »	»	8
Americana	8 »	»	7
Un pantalon	7 »	»	4
Una armilla	4 »	»	2

MALALTÍAS DE PIT

PETO YODO-BALSÀMICH

del Doctor ESTARRIOL.

Es de positius resultats pera la curació del Asma, Catarro pulmonar, Bronquitis, Tísis, etc. Confecció y venda, Farmàcia del Pí, carrer Riera del Pí, número 11. Barcelona.

SOLUCIÓ CASES

de clorhidro fosfato de calç.

Única aprobada y recomenada, per la Real Academia de Medicina y demás corporacions mèdicas, que la recomanan eficazment com 'l mes poderós dels reconstituyents, pera los casos de debilitat general, clorosis, raquitisme, tísis, falta de apetit, etc., sustituhint ab ventaja á la de Coirre.—Al por major Senyors Aviñó y Cases, plassa de la Llana, 11.—Barcelona.

Marca de la fàbrica



CALSAT A MAQUINA.

BARATURA SENS IGUAL.—Carrer de la Fusteria, 5. Botinas pera caballer de 7 pessetas y mitja á 12.—Id. pera senyora de 6 á 13. Tot lo calsat portará estampada en la sola la marca de fàbrica.

Enferme-
tats
de la **MATRIS**

Provenintas delembrás, part, abort.—Tractadas per VIDAL-SOLARES, doctor en Medicina y Cirujía de las facultats de Madrid y Paris.—Especialista en las referidas afeccions y antich metje estern per oposició dels següents Hospitals de Paris: Pití, dedicat al tractament de las entermetats de la matriz Enfants Malades, ó assilo de noys malalts, y Des Cliniques, dedicat á las donas embarassadas y paridas.

Carme, 3, principal.—Reb de 2 á 4.—Los dias festius de 9 á 11 del dematí.

LAMPISTERÍA

DE

FRANCISCO CANTIBELL

Se construeixen y adoban tota mena d' aparatos de gas.

CARRER DE LA PALLA, 9.

TELEGRAMAS

Noticias extrangeras
Segons los darrers telégramas

Donai, 11.—Lo consell académich de Donai ha donat, després d' haber sentit l' informe de M. Folleville, degá de la facultat de Drér, son fallo contra 'l Pare Crampon, director del establiment de la Providencia d' Amiens; aquest fallo diu aixis:

«Atenent á que 'l P. Crampon ha deixat reconstituhir á casa seva una congregació no autorisada, disolta pe 'l decret de 29 de Mars; atenent á que ha acceptat lo càrrech de director d' aquest establiment d' instrucció sense exercirne 'ls poders; per aquets motius, pronuncia l' ordre de tancar l' establiment per sis mesos, salvo apelació.»

Constantinopla, 11.—Lo consell ha deliberat avuy sobre las midas que s' han de pendre en vista de l' actiu de la Grècia.

Los delegats de Dulcigno han arribat á Scutari. Están discutint la cessió de la seva ciutat als montenegrins, los gefes de la lliga albanesa habent consentit per fi á n' aquesta cessió.

Agram, 11.—Un nou terremoto ha tingut lloch aquest matí, á las onse v vint y cinch, lo pánich es general. Los negocis s' han tornat á interrompre. Los habitants han acampat fora de la ciutat, habent fugit molts d' ells. Aquest nou terremoto ha tingut lloch mentres se llegia en lo landtag lo procés-verbal de la sessió precedent. Casi tots los diputats han fugit espantats y ab prou feynas s' ha pogut votar lo procés-verbal.

Telégramas particulars

Madrid 11, á las 7'15 nit. — En lo meeting llibre-cambista no hi ha ocorregut res de notable. Lo president senyor D. Gabriel Rodriguez ha pronunciat un extens discurs encomiant las ventatjas del llibre cambi, felicitant als productors vinícolas per lo desenvolho donat á la producció. Han pronunciat discursos

EDUARDO LOPEZ.

Clases de cálculo mercantil, teneduría de libros, reforma de toda clase de letra, ortografía y correspondencia comercial.

á satisfacció del alumno.

Véjintse sos quadros. Viu, Cárme, 19, 1.

Aguas de Caldas de Montbuy.

Sas propietats, descripció de sos establiments de banys.—Llibrería de D. Eudalt Puig, Plassa Nova.—Preu 2 rals.

FABRICA DE OBJECTES TORNEJATS

DE BANYA Y FUSTA

DE

BENET RIERA Y PENOSA.

TORELLÓ.

Gran depòsit de brocals, tinters, panillos, canonets d' agullas, gots y demás objectes de torneria.
Pera las demandas dirigirse á casa Sitjar-Torelló.

en lo mateix sentit los senyors Moret, Bona y Echegaray. No hi ha terciat cap proteccionista.

Madrid 14, á las 9 nit.—Lo Rey presidirá dillu. Academia de Jurisprudencia.
Ha estat presentats al ministeri de Fomento estudis del ferro-carril de Valdezan-Alcañis y San Carlos de la Rápita.
Pa provehirse per concurs la càtedra de de Barcelona.

—La Audiencia de Nimes ha abimistas processats.
ut alborots en Aviñon ab mo-sió de relligiosos.
lo colégi particular de Amiens 'esempenyaban los jesuitas.
dimissió del ministre de Ma-

rina.
No es cert que s' hagi verificat l' acort entre Russia y 'l Vaticá. Los de Dulcigno han contestat á Dervich que están resoltos resistir.

Imprenta La Renaixensa, Xuclá, 13, baixos.